

Școala Oremii

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ
A PARE LUNAR

:- sub îngrijirea unui comitet de redacție :-

CUPRINSUL:

T. Mariș: Experimentul în pedagogie.

Pedagogice-Culturale.

Gh. Tudor: Artă de a vorbi și mimica învățătorului.

I. Moldovan: Din istoricul „Reuniunii Învățătorilor“ din protopopiatele arădane I—VII.

T. Mariș: Contribuțiuni la pedagogia românească.

• * •
Modificarea legii învățământului primar și normal primar.

R: Contribuția Aradului la expoziția internațională a copilului.

C. David: Manualele didactice de curs primar ale d-ilor: M. Florescu, Ilie Jianu și Sava Bărbătescu.

Cărți și reviste.

Informațiuni.

Comunicări oficiale.

Biblioteca Centrală

Arad

Redacția și administrația la Revizoratul Școlar ARAD.
Abonamentul anual 60 lei, Prețul 1 exemplar: **6 Lei.**

Comitetul de redacție:

T. Mariș, profesor

S. Bărbătescu, subrevizor

C. David, inst. șc. aplicație.

„Școala Oremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

Experimentul în pedagogie.

În științele Fizico-naturale, se utilizează mai de mult, pentru cunoașterea fenomenelor din acest domeniu. În timpul mai nou s'a introdus și în Psihologie și în Pedagogie.

Experimentul pedagogic se aseamănă mult cu experimentul psihologic. Deosebirea dintre ele constă în faptul, că experimentul pedagogic urmărește scop practic: constată, dacă o procedare în învățământ este sau nu este corectă; pe când experimentul psihologic, are de scop stabilirea unor norme în desfășurarea vieții sufletești.

Calitățile ori scăderile unei norme de procedare în învățământ, le putem cunoaște și din practica empirică; dar fenomenul studiat cu ajutorul experimentului este mai clar, mai precis, mai palpabil. De ex: faptul că se memorizează mai ușor cuvinte înțelese decât cuvinte neînțelese, s'a constatat de mult, însă numai cu ajutorul experimentului s'a dovedit precis, câte repetiri sunt necesare pentru memorizarea unor cuvinte înțelese și cât-pentru memorizarea aceluiaș număr de cuvinte neînțelese.

Am știut cu toții, că ortografia lasă de dorit, atât la elevii școlii primare, cât și la unii din elevii școlii secundare. Dar, că rezultatul este așa, sau aproape așa cum ni-l indică cifrele arătate în altă parte a revistei, ne-a dovedit-o experimentul făcut în cursul lunei Martie.

Nu vorbim despre experiment, pentru a putea exprima unele rezultate în cifre, ca să fim la modă, cum s'ar zice, deși „azi nu există măsuri de îndreptare, în care cifrele să nu aibă rolul lor conducător; nu există discuție în care să nu se invoce puterea cifrelor, nici argumente mai plauzibile, decât cele ce se bazează pe cifre. Astăzi cifrele sunt cel mai bun sfătuitor al

omului inteligent¹⁾; nici nu tratăm diferitele metode experimentale, arătând calitățile și eventualele neajunsuri ce le pot avea, ci voim să atragem atenția cititorilor noștri asupra rolului ce-l poate avea experimentul: de a stabili corectitudinea sau încorectitudinea unei procedări în învățământ, și că dacă e necesar a studia lucrurile înainte de a le introduce și aplică, este greșit și a abandonă orice lucru nou, pentru că așa ceva la noi nu a fost și am trăit și fără el.

Când și prin practica empirică și cu ajutorul experimentului constatăm rezultat nemulțumitor, să ne punem toată știința și silința pentru a înlătura cauza, care ne-a dat acel rezultat.

Din prilejul experimentului asupra aptitudinii la scrierea corectă, ortografie, propunem cititorilor noștri să mediteze asupra scopului urmărit prin „copiere” și „dictare” în școala primară și asupra procedărei acestor exerciții, „a căror rost este deprinderea scrierii corecte, prin aplicarea conștientă din partea elevilor, a observațiilor gramaticale din ora de gramatică și de citire”.

Prin urmare, când vrem să ne convingem despre eficacitatea unui metod sau despre vre-o funcțiune sufletească a elevilor noștri, atenție, memorie, etc. asupra cărora observația ne-a lăsat cu nedumeriri, să le verificăm prin experiment și ne vom lămuri. Aducem pe urmă chestia în discuție la cercurile culturale ori altundeva, unde putem da, respectiv primi sugestii.

Astfel lucrând ne câștigăm tactul și experiența luminată. Altcum, putem munci 40 de ani, fără să ne putem mândri cu experiența noastră.

T. Mariș

Salvarea și puterea unui stat stă mai ales în buna educație care îl dă cetățeni instruiți, raționali, cinstiți și bine crescuți.

Aristotel

* Dacă învățătorul consideră ro-ul său terminat, după ce și-a dat o-bolul de muncă pentru care este plătit, incontestabil, este un bun funcționar; însă nu este un bun patriot și nu poate purta numele de apostol. Oriunde și oricând, învățătorul, trebuie să îndrumeze nu numai pe copii, ci pe toți cari au nevoie să fie mai buni și mai luminați.

din cuv. Sp. Harett.
C. David.

¹⁾ Revista Generală a Învățământului: Nr. 1—2—932 pag. 19.

Arta de a vorbi și mimica învățătorului.

Un isvor îl prețuim nu după apa cât o conține, ci după rapida primenire a undelor, printr'o inepuizabilă scurgere. E legea perpetuă a înlocuirii. Consumația sau eliberarea în largo, e susținută de abundența în producție. Isvorul se îmbogățește purificându-și undele, exact cu atâta cantitate de apă, cu cât reușește să elimine mai mult. Așa este și cu sufletul omenesc. În măsura în care cheltuim în lucruri, fapte și creații, suflu de conștiință, bunătațe, blândeță, inimă, mărinimie, câștigăm în divin și desăvârșire. Dă tot, ca să cuprinzi tot! Pierde-te ca să te poți regăsi!

Un corp în spațiu, fiind deplasat e ocupat numaidecât de aler. Violuri naturale nu există. În virtutea acestei legi, sufletul se mărește exact cu cantitățile de energie ce le cheltulește. Omul crește deodată cu opera sa, e cea mai peremptorie dovadă.

Un educator nu câștigă în unghiul admirației noastre venerabile și însemnătate după valoarea cunoștințelor sale. Nu straturile sedimentare de cunoștințe istorice, filologice, geografice, filozofice etc., ne interesează la un om, ci forța de creație, robustețataea voinții, culoarea sufletului, generozitatea inimii.

Pot fi cărți frumoase, școală bună, învățător cu uu imens material științific și cu grozave pretenții de afirmare pe toate tărâmurile spiritului și cu un abil meșteșug de a face să reușească lecția și totuși e puțin lucru. Cărțile vor fi uitate, școala părăsită și învățătorul isgonit din suflet. În creerul copilului va pustii toamna vieții, tot ce am semănat. Copilul va uită tot, sau aproape tot.

Adio! reguli gramaticale, ortografice, nume de ape și orașe, date istorice, războaie și domni, calcule de suprafețe și cubaj de corpuri. Copilul a găzduit aceste cunoștințe în memorie, sub presiunea învățătorului, fiind gata să se desbare de acești oaspeți străini, de îndată ce încetează această presiune.

Și atunci ce mai rămâne din toată străduința noastră? O înșelare sdrobitoare, un gol nimicitor? Da? Să fie adevărat? Copiii preparați de un educator bun, să-i capaciteze viața cu aceeaș ignoranță, ca și pe cei a unul învățător slab, mediocru? Atunci unde încep să se demarcheze două activități, spre a ba-

lansă aprobarea cu blamul, dacă o muncă rodnică, plină de simț, sfârșește tot așa de fatal ca și una mediocră, incoherentă, fără elan, fără vlagă?

Dacă lucrurile s'ar întâmpla chiar așa, vai! ce cruzime. Cine ne va mai da satisfacția rezultatelor și consolarea datoriei împlinite? Care-i remunerația unui suflet activ? Acest atentat la elaborările efortului, la perseverența îndemnului și persuaziunea cugetului, nimicește ideea de progres în fașă. Cum, munca ca și inerția să răspundă tot neisbutinții?

Nu! Viitorul va fi bun sau rău, după cum bună sau rea va fi școala: Dacă prin o logică liberă am admite că într'adevăr copilul a pierdut și uitat tot, n'am putea ajunge la concluzia nefericită, ce-ar spulberă efortul din activitate și speranța în rezultate. Cunoștințele se uită; e adevărat. Copilul le va scăpa una câte una din memorie, ca și pomii toamna frunzele îngălbinite. Și nu-i exclus să ajungem mai târziu la virginitatea inițială, la acea tabula rasa, în ceea ce privește instrucția. Atunci? Răspundem: Garanția muncii noastre nu stă în cunoștințe, nu se rezumă la stereotipa mașinație, ce înregistrează noțiuni pe placa sensibilă a creierului. Munca învățătorului își lărgeste înțelesul și însemnătatea după gradul de însuflețire, de viață desfășurată.

Copilului nu-i rămâne în viață amintirea cărților, titlul lecțiilor, numele autorilor și acțiunile din povestirile făcute, ci icoana învățătorului cum vorbea, cum se purta, inima, bunul simț, corectitudinea, animația la muncă, entuziasmul, dragostea, seninătatea, răbdarea și îngăduința, în sfârșit firea întreagă sub multiplele ei forme de expresie. În perioada anilor școlariității, dacă vom reuși să putem fi o icoană veșnic perfectă, vie, colorată, atrăgătoare, captivantă și poruncitoare, vom chema la viață energii nebănuite în sufletul copiilor noștri. Decorul sufletesc al educatorului expus privirii și simțirii copiilor în toată atrăgătoarea lui splendoare, suscită energii pentru elanul de a depăși în perfecție modelul.

Scopul religiei nu este să învețe pe copil să spună „Tatăl nostru” când fratele e în primejdie, ci cultivarea imboldului până la nestăpânirea de a sări și chiar a te sacrifica pentru acesta. Soldatul care oprește glonțul dușmanului în pieptul său, pentru ca acelaș glonț să nu lovească în tinerile vlăstare lăsate acasă, știe mai multă istorie decât papagalii ce-o spun pe de rost. Un

cețatean care-și înseamnă pe răboj îndatoririle față de vecini și societate, cântărind cu bobii de fasole, cheltuelile cu veniturile spre a cumpăni o dreaptă și preventivă balanță, știe mai multă matematică decât acela care știe să măsoare volumul vaselor de vin ce le va consuma cu prietenii, care mănuiie regula de trei, calculează suprafețe, în schimb banii nimeresc rar în pungă, și atunci hălăduiesc până la sorocul unui chef.

Deci nu valoarea cunoștințelor instrucția multilaterală și bogată pe care o dăm copiilor, denotă personalitatea învățătorului, ci însuflețirea, culoarea, frumosul, seriosul, convingerea, exactitatea, amorul, animația fierbinte în formele de curiozități și adâncimea în rostulrea exemplificărilor, cu întreaga palpitație a organismului nostru sentimental. Simpla cunoștință prin chiar asimilarea ei, n'are valoare. Ce folos că știe careva igienă și totuși nu-și aerisește camera, că știe istorie și pe front devine dezertor, etc.

Cunoștințele au valoare în măsura în care au produs modificări în sensul acceptabil al cuvântului. Înraurirea, împrospetarea, îmlădierea sufletului spre aspirații de muncă și cultură, de activitate susținută și de dârză atitudine în fața neajunsurilor, e scopul educativ al instrucției și nu imaginarea de nume, date, vorbe și cifre în memorie. A persista în părerea și năinduplecarea de a cere copilului bucăți întregi pe de rost, lecțiuni spuse pe nerăsuflăte constituie un anacronism. Nu declamarea lecțiilor trebuie să ceară învățătorul, ci adaptarea firească la lumea ilustrată de graiul cărții.

Pentru a reuși să suscităm concomitent cu inculcarea cunoștințelor în creierul copilului, simțăminte ce vor proteja voința în consultarea motivelor de acțiune, învățătorul trebuie să cunoască arta de-a vorbi și mimica. Altcum cele mai frumoase lecții, cele mai educative pasagii și cele mai cuceritoare adevăruri, rămân searbăde. Pe lângă alte calități dorul de a vorbi, e prima cauză a reușitei în educație. Să știi explica frumos, să poți nimeri cuvântul just și interesant care place și răscolește, să ai dibăcia de a prinde firul cel mai bun și momentul cel mai prielnic, să poți înflori, surăde și zimbi în împrejurări deosebite, ținând la diapazon bucuria exuberantă a copilașilor. Să avem argumente mângăitoare pentru suferinzi, cuvinte cari nutresc, vorbe cari conving, exemple cari stimulează, pentru a distruge stăvilirile posace ale sufletului, împiedecând desvoltarea timidității

și povara sfilciunii carei alterează dănuător conștiințele copiilor.

„Vorba dulce, mult aduce“. Un învățător, bun povestitor e mai elastic, mai iubit, mai impunător, și categoric în materie de educație. Sufletul copilului i-se descopere curat și naiv la apelul vocii sale blânde și duioase ca de mamă. Puterea glasului bogat în timbru, în modulări și accente, deșteaptă sentimentele pe care le vrea. Pronunțarea clară, articulată, lunecând în armonii de ritm și accente, penetrează, subjugă, tonifică și sugerează. Insuflă în ceea ce spunem cu vocea, gestul și privirea, iată o parte bună a unui educator.

O administrare a gestului trebuie să fie cunoscută. Mișcările ochilor mai cu seamă, dau putere elocinții, căci ochii și figura sunt expresia sufletului. Mișcările lor reproduc viața, exprimând varietatea gândurilor și natura sentimentelor, tristețe, bucurie, ironie. În povestirea înflăcărată gestul trebuie să fie lute, ceva din repeziciunea fulgerului, trăsăturile feții mobile, ochii animați, pătrunzători vioi și curosi. În tonurile de vastă mișcare, când vrem să răpim sufletele lor naive, expansive, înflăcărâte spre lumi de basme și de farmec, în domenii de morală și cumințenie, cu dorința de a-i face să acționeze, vom da gestului o încetinelă apăsătoare, o oarecare gravitate și energie. Dacă vrem să înduioșăm prin tânguirii, vom calma gestul și vom stă abătuți cu privirea descompusă și figura tulburată.

Un bun educator, va introduce după fiecare lecție sau lectură, obiceiul de a întreține conversații cu copiii. Și fiindcă conversația are nevoie de multă delicatețe și multe nuanțe, nu vom putea lansa o glumă oricând și sub orice formă, după cum ne vom strădui să ridicăm discuția de la abstractizări ce nu interesează. Arabescurile cugetării redată în forme clare, în cuvinte înflorite, în basm povestitor și dulce, vor atinge mișcător, și fraged sufletul copiilor, ca și un abuz pur înecat de raze în zori ce înviorează frunzele și florile. Glasul familiar, șoptitor de emoție, vibrând ușor și mlădios, răpește în visare torturându-le plăcut închipuirea cu farmecul disciplinei eroilor din povestire. Emoția ușoară înlăcrimează oglinzile sufletului și în svâcniri de inimă cuprinsă în vrajă, deschide uși închise și apasă resorturi necunoscute, pulsând viață eroului ascuns și adormit.

Se știe povestea lui Făt Frumos, culcat în poala unei Coșânzene, la fântâna, unde balaurul se adăpă în fiecare seară. Numai lacrimile fierbinți și mari ale sărmanei fete, curgând în ploaie

arzătoare, l-a putut trezi. Dar magia caldă a unei lacrimi căzând în picurare tainică, deșteaptă în interior eroul, personalitatea.

Și o lacrimă e diamantul de recunoștință ce ni-l plătește copilul, pentru eroul ce i-l-am dat ca prieten. O lacrimă strivită între gene e un semn, că cecece am semănat e aproape de isvoare. Un frison ce îmbujorează obrajii în rumeniri, e adierea ce brodează pe figura expansivă în năzuinți, culoarea stindardului rășboinic și cuceritor.

Fructele nu se coc la mânia reptilică a fulgerului ci la zimbetui razelor de soare. Un aier cald încropit de adieri, un cer senin și un pământ reavăn, iată condițiile ce duc fructele la o maturitate suavă, dându-le un pipăit neted catifelat și un gust răcoritor. Asemenea sufletele prosperează în energie, își îmbogățesc interiorul, se divinizează, observând o atmosferă solemnă, calmă, pură, vie, plină de luminișuri vesele, virgină de explozii de agitație, nervozitate, pedepse, strigăte, etc. Un cristal frumos se închiagă numai în liniște și tăcere. Acest miros de bună mireasmă, umple sufletul de evlavii, simțămintele de delicatete și înfloreste gândirea pe culmi de ideal.

Încă odată spre încheere. Cunoștințele chiar asimilate nu întăresc orgoliul unui învățător de a se crede c'a făcut totul. Prea seamănă mașinism și fabricație. Școala nu trebuie să creeze patefoane, cari reproduc polezii, lecții de istorie, explicații, calcule, etc. Străduința învățătorului de a se răfui cu memoria copilului, hărțuindu-l, dojenindu-l și pedepsindu-l, e o parte cumplit de slabă. E un defect destul de serios ca să-l putem crede inapt de a educa. Copilul uită în raport cu forțele organice ale creierului, mai de vreme sau mai târziu, toate cunoștințele. Din toată opera școalei rămâne amintirea conduitei învățătorului, suvenirul unei icoane făcătoare de minuni, dacă acesta a fost un adevărat apostol. Această icoană chemată des în împrejurările vieții în cercul conștiinței, vorbește gândului și comandă gesturilor. Și fiindcă nu cunoștințele sunt scopul, ci forța ce vor răscoli-o, am recomandat educatorilor inițierea în arta de a vorbi și gesticula, ca să putem lăsa în sufletul copiilor organizații puternice de stări alective, pentru resortarea acțiunilor de mai târziu. Educatorul

va trebui să devină mult puțin un artist, care va da viață durabilă imaginilor de frumos, ideilor de muncă și de zel, vărsând în amintiri hipnoză chemătoare spre culmi și spre lumină.

Un soare binecuvintează ogorul din azuri line; garanția copilului stă în podoaba sufletească a educatorului.

Tudor Gheorghe
inv. Covâșniț.

Din istoricul „Reuniunii Învățătorilor“ din protopopiatele arădane I-VII.

Din cuvântarea comemorativă ținută de *Dl. Iosif Moldovan* fost insp. școlar la adun. gener. a Asociațiunii Învățătorilor la 21 Mai 1932 din privilegiul aniversării an. 60 dela întemeierea Reuniunii Învățătorilor români din jud. Arad extragem următoarele date interesante:

Reuniunea învățătorilor români dela școalele confesionale ort. rom. a diecezei Aradului s'a întemeiat la anul 1872, ca urmare a stărilor incordate, provocate de extraordinarul eveniment al trecerii școalelor cu caracter particular până atunci, în patrimoniul bisericii ort. române, emancipată de marele arhiepiscop *Andrieu Baron de Șaguna* reîntemeietorul mitropoliei române.

Organele adm. ale statului ștergând retribuțiunile învățătorilor români din bugetele comunelor politice, biserica română, care nu avea resurse în scopul acesta, ajunsese în situație foarte îngrijorată.

Poporul ignorant, deprins a întregi competențele preoților de stole și sesiunea parohială cu bir în natură, nu putea fi capacitat să plătească în bani și în aceeași măsură și retribuțiunea învățătorilor.

Leafa de milogeală ce s'a putut stabili, în naturalele, cari se puteau aduna numai toamna, a făcut viața învățătorilor insuportabilă, silindu-i a-și căuta existența pe alte cariere mai rentabile.

Școalele părăsite, nu se mai puteau îndeplini în lipsa de candidați. Învățământul românesc ajunsese în situație periculoasă și amenințată de guvernele ungurești.

În momentul cel mai critic s'a ivit ca salvator un suflet mare și ales. Vicențiu Babeș, jude la tabla regească din Buda-

pesta, colaborator și intim consilier a lui Șaguna, care în tinerețea sa a fost profesor la școala normală din Arad, mai apoi și director regional al școalelor românești din Bănatul Timișan, a fost singurul om în situația de a cunoaște primejdia ce amenință pe românii din dieceza Aradului, prin pierderea școalelor. La anul 1872 în Joia cea luminată, el convoacă învățătorii români la o consfătuire și stăruie, a-i menține la datorie, promițându-le tot concursul în eluizarea justelor lor pretențiuni.

În scopul acesta s'au constituit, învățătorii diecezei Aradului într-o Reuniune învățătorescă, alegând de președinte pe ilustrul lor protector *Vicențiu Babeș*, iar rolul onorific de al doilea președinte îl oferă fruntașului român din Arad, unul din cei cu mai multă reputație dintre deputații sinodului eparhial, *Ion Popovici Desseanul*, fisc consistorial și avocat în Arad.

La stăruința acestor bărbați de mare influență s'a adus, încă în acel an, ca referent al afacerilor școlare la Consistorul din Arad *Gheorghe Popa*, ilustrul scriitor politic literar, fostul prim redactor al ziarului „*Albina*” din Viena, cel diocizat și escomunicat de guvernul ungueresc, pentru propaganda culturală a Românilor.

Sub conducerea lui *Gheorghe Popa* și egida Reuniunii învățătorilor români, s'a început apoi o acțiune de emancipare culturală și națională, cu șanse de mari izbânde. S'a întemeiat organul reuniunii „*Mintea și Inima*”; s'a proiectat înființarea a lor cinci gimnazii și o universitate română în Arad; s'a făcut normativul pentru administrarea învățământului, fond de pensiuie învățătoresc și alte întocmiri, cari deșteptară interes și speranțe de strălucit viitor în sufletele desparate ale învățătorilor.

Planurile ideale concepute de acest ilustru apostol al culturii naționale, au fost însă spulberate de întocmirile noi, puse în aplicare în mod autocrat, de Ioan Meșian protopopul Branului, care în calitate de episcop al Aradului ales la anul 1875, vedea situația cu mult mai desferată și asanarea imposibilă în direcția concepută.

Ca mare realist și om cu experiențe vaste pe terenul bisericesc-școlar, *Ion Meșianul* caută să facă economii în toate direcțiunile și să regenereze situația învățământului, fără un concurs mai pronunțat al credincioșilor îndârjiți prin contribuțiuni și biruri insuportabile.

El contrage teologia și școala normală din Arad într'un sin-

gur institut *pedagogico-teologic*, cu profesori comuni, într'un gur edificiu și singur director.

Elevii îi recrutează din cântăreșii bisericilor dela sate a venți a școalei primare, *copiii cei săraci ai țăranilor*, mai pretenzivi, dar cu mai multă iubire de biserică și soarta pășilor lor oropsiți. Pentru pregătirea lor, ridică cursurile șco normale dela 2 la 3 ani, iar pentru întreținerea lor gratuit înființat alumnul diecezan.

Teologii se recrutau din absolvenții școalei normale, c dovedeau vocațiuni speciale pentru chemarea preoțească.

La anul 1884, după ce se mai îndepliniră posturile vacan de preoți și învățători, cu scop de a mai îmbunătăți pregătir viitorilor apostoli ai culturii românești, școala normală o înv gește și cu anul al 4-lea, curs pregătitor pentru elevii fără clas secundare, reclamate de lege, pentru cei ce pot fi primiți la școala normală, precum și o școală practică de model (aplicație).

În tot decursul acestor întocmiri improvizate, cu abatere dela planurile lui *Popa George*, Reuniunea învățătorilor, care stătea la discreția acestui ilustru abandonat, și-a redus activitatea la o stare de pasivitate, la care a contribuit în mare măsură și miseria în care trăiau învățătorii, lipsiți de posibilitatea de a se hrăni din cauza cheltuelilor împreunate cu călătoria dela locurile îndepărtate a prea estinsei dieceze.

Din cauza aceasta s'a suspendat și apariția organului „*Mintea și Inima*” înlocuită fiind cu organul oficial al diecezei „*Biserica și Școala*” întemeiat de episcopul *I. Meșian* cu scop de a armoniza raportul prea încordat dintre preoți și învățători.

Abia, în anul 1890 i-a succes tinerului, dar foarte însușit tului profesor *Teodor Ceonța*, să armonizeze raportul dintre învățătorii bătrâni jigniți în aspirațiunile lor prin novele întocmiri și apostolii cei tineri ieșiți din noul institut pedagogic-teologic să-i convingă, despre utilitatea unei reuniuni active, ca singur mijloc de emancipare.

S'a reluat activitatea de mai'nainte, reorganizând reuniunea diecezană, în reuniuni districtuale, separat pentru învățătorii diece protopopiatele Arădane, pentru că din cauza îndepărtării, nu puteau conta la concursul fraților lor din Banat și Bihor.

La anul 1892 s'a ținut adun. gener., care prin rezultatele ei a vărsat noi îndemnuri de muncă și speranțe, de capitală importanță, pentru viitorul neamului românesc.

Analele reuniunii învățătoresți scoase an de an în broșuri tipărite, cu începere dela această adun. gen. până la anul 1903, iar de atunci și până la înfăptuirea visului strămoșesc în fascicule lunare, în formă de revistă, reoglindează fidel activitatea care a transformat pe apostolii cei umili ai satelor românești, în redeş-teplătorii conștiinței naționale. Poporul românesc desbrăcat de demnitatea omenească în cursul iobăgiei și condamnat la moarte de conducătorii destinului statului, s'a desmetecit și trezit. S'a început o nouă viață de activitate. Satele și provinciile românești n'au mai putut fi amăgite de agenții electorali străini de interesele neamului românesc și nici întimidate de organele stăpânirii. Numărul reprezentanților români din parlamentul țării, se înmulția an de an și acțiunea pentru câptarea drepturilor naționale se întărea din ce în ce.

Guvernul unguresc, îngrijorat de situație, a creat legi peste legi, prin cari să pună în respect pe creatorii noi situații, punându-i la discreția organelor administrative.

Unii dintre învățătorii cei mai zeloși și mai admirați de inspectorii școlari printre rezultatele activității, ajunseră pe banca acuzaților, condamnați la închisoare și pierderea oficiului, în baza acuzelor puse la cale de primpretorii, stânjeniți în activitatea lor electorală, de ținuta românească prea pronunțată a poporului, atribuită agitațiunii făcută de învățători.

Și nici ajutorul oferit de stat ca întregire a retribuțiunii, n'au putut să schimbe atitudinea și intrazigența învățătorilor, cari au făcut declarație publică: *că nu-și vând conștiința românească, pentru bunuri materiale oferite de stăpânire, ca întregire de salar*

Admirați și respectați de toată suflarea românească, adunările generale ale învățătorilor deveniră adevărate serbări naționale. Învățătorii veniți cu adunarea generală sau cu conferințele tractuale în comunele lor, erau primiți cu cete de călăreți coruși și fanfare și erau întâmpinate de fruntașii de pretutindenea cu adrese și telegrame; iar ziarele românești le aduceau elogii în coloane întregi, scrise cu multă recunoștință de cei mai de seamă reprezentanți ai scrisului românesc, între cari amintim *pe Ioan Russu-Șirianul, Branște și Vasiliu Goldiș.*

Cest din urmă, românul ales de destin, se fie interpretorul sufletului românesc la adunarea națională din Alba-Iulia, adânc impresionat de rezultatele mărețe ale adun. generale ținute în

Arad la an 1912, își încheie înlimpinarea făcută în reprezentanța Consistoriului, cu profetica concludsiune:

„Din o asemenea cultură românească, cu siguranță are se urmeze libertatea națională.

De încheiere, cuvântarea comemorativă, aduce elogiul celor cu merite neperitoare pe terenul prosperării naționale prin cultură, în legătură ca reuniunea învățătorilor români din eparhia Aradului.

Lui Teodor Ceontea reorganizatorul a cărui memorie a fost eler-nizată prin sentimentul de recunoștință a elevilor săi învățători cu un monument ridicat în grădina Seminarului diecezan din Arad.

Lui Dr. Petru Pipoș ales membru onorific al Reuniunii, la a cărui înmormântare întâmplată la anul 1913 s'au întâlnit pentru ultima dată apostolii culturii românești, pentru că izbucnind răz-boiul mondial în anul 1914, fiind aruncați pe toate fronturile de luptă, ei aveau să pecetluiescă cu sângele lor grația divină, pen-tru care au fost creați și căreia și-au dedicat viața, nu s'au mai putut intruni în alta adunare generală.

Cei pușini întorși din tranșee și lagărele de deținuși, s'au re-văzut apoi la 1 Decembre 1918 în Alba-Iulia, unde s'a desă-vârșit idealul adânc imprimat în sufletul lor: Unitatea națională a tuturor românilor.

Se face apoi apel la învățătorii generației de azi, cari au datorința se muncească și să se jertfească pentru desăvârșirea idealului: *Unitatea sufletească a tuturor Românilor.*

Spicuri

„Cine nu poate jertfi ceva din al său, ceva la care el însu-și și fine, acela nu este în stare să lucreze pentru trebuințele măi înalte ale poporului și ale omenirii“.

Dacă vrei să faci totul, nu e de ajuns să începi un lucru, ci să-l dăi pânăla capăt.

C. David.

Contribuțiuni la pedagogia românească.

Teodor Mariș,
profesor de pedagogie.

(Urmare)

2. Variația interesului copiilor de 13 ani în cele mai proprii expresii și manifestări ale lui.

a) Variația interesului băieților și a fetelor de 13 ani, față de materiile de învățământ. *Intrebarea I.*

MATERIA DE INVĂȚĂMÂNT	Preferința în %	
	Băieți	Fete
Religie	11,43	4,57
Gramatică	7,85	9,17
Cilire	3,57	0,91
Memorizare	—	0,91
Franceza	2,85	10,09
Istorie	33,57	18,34
Geografie	10,71	8,25
Matematică	12,85	9,17
Șt. naturale	3,57	7,33
Fizico-chimice	5,71	8,25
Geologie	0,71	—
Drept	—	0,91
Caligrafie	—	0,91
Desemn	2,14	2,75
Lucru manual	0,71	0,91
Cant	1,43	6,42
Gimnastică	0,71	—

Proporții mai mari are interesul băieților pentru Istorie 33,57%, față de care interesul fetelor este 18,34%. Acesta adică 18,34% este cel mai mare interes și la fete, deci tot față de Istorie se interesează și dânsese mai mult. Se menține raportul celor două sexe față de Religie, băieți 11,43% și 4,57% adică raportul de superioritate a băieților față de fete, raport care s'a manifestat prima oară la 12 ani. Gramatica a secerat ceva mai puțin interes ca de obicei, la ambele sexe și destul de apropiat, băieți 7,85% fete 9,17%. Citirea a pierdut foarte mult din farmecul de odinioară, la fete a ajuns la o proporție foarte minimală 0,91%, iar la băieți 3,57%. Față de Memorizare se interesează numai fetele, în proporție redusă de tot.

0,91%. Franceza începe să cucerească teren mai ales printre fete în proporție de 10,09% până când la băieți abia e la 2,85%.

Acum e mai mare interesul băieților decât a fetelor și față de Geografie. Interesul față de Matematică a celor două sexe este destul de apropiat 12,85% a băieților și 9,17% a fetelor. Dreptul nu poate captiva interesul copiilor. Băieții sunt total desinteresați, până când fetele se interesează cu minimul proporției 0,91%. Științele-naturale prezintă mai mult interes pentru fete decât pentru băieți, tot așa și fizico-chimicele, Geologia prezintă interes însă numai pentru băieți, în proporție de 0,71%, după cum Caligrafia numai pentru fete 0,91%. Ambele sexe se interesează de desen în proporție aproape egală, 2,14% la băieți și 2,75% la fete. Aproape același interes îl prezintă cele două sexe față de Lucru-manual. Cântul, respectiv Muzica se urcă pentru prima dată în sfera materiilor preferate la un loc destul de apreciabil 6,42% la fete. La băieți rămâne tot la locul cel vechi.

Gimnastica pe fete nu le interesează la această vârstă.

b) Variația interesului băieților și a fetelor de 13 ani față de lectură. Intrebarea .III.

LECTURA	Preferința în	
	%	
	Băieți	Fete
Povești	44,74	37
Poezii	9,08	12,02
Ziare	4,19	—
Cărți religioase	6,99	8,32
Reviste	2,09	0,92
Lect. istorice	21,65	12,02
Cărți de științe	2,79	1,85
Călătorii	3,70	—
Romane	5,59	12,02
Lect. geografice	—	0,92
Teatru	—	0,92
Nuvele	—	8,32

Proporția cea mai mare a interesului ambelor sexe este cucerită tot de povești. În al doilea rând interesează ambele sexe lectura istorică pe băieți în proporție de 21,65% iar pe fete în proporție 12,02%.

Fetele mărturisesc interes în proporție egală față de poezii, lectură istorice și romane, 12,02%. Interesul băieților față de poezii este mai redus 9,08%, pe când față de lecturile istorice este mult mai mare ca a fetelor. Ziarele interesează numai pe băieți în proporție de 4,19%. Interesul

celor două sexe și la această vârstă se menține față de lectura cărților religioase în proporție destul de apreciabilă. 6,99% la băieți și 8,32 la ele. Revistele sunt mai puțin cercetate, de băieți în proporție de 2,09% iar de fete numai de 0,92%. Cărțile științifice sunt mai pe placul băieților 2,79% decât pe al fetelor 1,85%. Călătoriile fac plăcere la 13 ani numai băieților. Nuvela, cel mai nou ram al lecturii de până aci, interesează nul mai pe fete și încă în proporție destul de considerabilă 8,32%. Teatru și lectura geografică de asemenea interesează numai fetele, dar numai în proporție foarte redusă 0,92%.

c. *Variația interesului băieților și a fetelor de 13 ani față de diferitele lucrări ce ar săvârși ei acasă dacă ar fi liberi. Întrebarea VI*

LUCRAREA	Preferința în %	
	Băieți	Fete
Lucrări de casă	—	3,92
Grădinărit	1,36	—
Plugărit	5,47	—
Comerț	1,36	—
Pasivitate	—	3,92
Meserii (l. de mână)	8,89	12,80
Șofeur	0,68	—
Învățătură	19,83	17,70
Îngrijirea vitelor	2,73	—
Plimbări	11,62	—
Călătorii	—	5,88
Vânătoare	2,05	—
Chimiști	6,15	—
Albinărit	0,68	—
Fotografiat	0,68	—
Să citească	—	3,92.

Interesul fetelor a 13 ani față de lucrările de casă este foarte redus față de a băieților, atât în ce privește sfera activităților, cât și în ce privește proporția interesului ce-l manifestă. Cel mai mare interes îl mărturisesc fetele la această vârstă pentru studiu 17,70%, dar și aici sunt întrecute de băieți 19,83%. Fetele întrec pe băieți într'un singur punct, acela al interesului pentru meserii, unde sunt în proporție de 12,80% iar băieții 8,89%. În celelalte domenii, nici nu mai convin cu băieții asupra vreunei lucrări. Ele preferă, în general, lucrările de casă, pasivitatea și lectura în proporție de 3,92% și călătoriile în proporție de 5,88%. Față de toate acestea băieții nu prezintă nici un interes. Nici interesul băieților ca proporție nu este așa de accentuat față de

lucrările de casă. După interesul pentru studiu, cel mai pronunțat interes mărturisesc pentru plimbări 11,62%. Prin urmare la 13 ani sub acest raport constatăm un interes foarte scăzut. Mai remarcabil este interesul pentru chimie 6,15% și față de plugărit 5,47%. Incolo interes destul de variat, grădinarit, comerț, șofeur, îngrijirea vitelor, vânatoare, albinărit fotografiat, dar în proporție redusă.

c. Variația interesului băieților și a fetelor față de joc și jucării
Intrebarea VII.

Jocuri și jucării	Preferința în %	
	Băieți	Fete
Cu mingea	24,94	28,52
„ dif. jucării	13,46	11,96
Dea prinsele	—	0,92
„ soldașii	0,67	—
„ ascunsele	—	0,92
Cu păpușa	—	10,15
De-a școala	—	0,92
Foot-bal (sport)	36,44	1,84
Jocuri sociale	9,42	24,84
Șach	2,70	0,92

Deși sfera jocurilor celor două sexe în aparențe se menține, reducându-se fiind mici, totuși putem vorbi la 12 ani de o restângere a jocurilor, pe baza proporției în care mărturisesc copiii interesul față de jocuri. Așa cum puteam vorbi aproape numai de 5 feluri de jocuri: Jocul cu mingea unde proporția celor două sexe este destul de apropiată 24,94% a băieților și 28,52% a fetelor, apoi jocul cu diferite jucării băieți 13,46%, fete 11,96%, jocul special al fetelor cu păpușa 10,15% mai micșorat ca la 11—12 ani, în schimb s'au recompensat prin jocul cu diferite jucării, cari până aci nu prea erau aderenți între fete, al patrulea joc este sportul (foot-bal) care a întrecut proporțiile la băieți pe toate celelalte 36,44%, iar la fete are abia proporția de 1,84%. În sfârșit al cincilea fel de joc, despre care ziceam că se poate vorbi, sunt jocurile sociale apreciate de ambele sexe în proporții destul de mare 9,42% la băieți și 24,84% la fete.

Constatăm un joc nou „Șachul” preferat mai ales de băieți 2,70% de care nu sunt streine nici fetele 1,84%.

Celelalte jocuri sunt preferate atât de băieți cât și de fete în proporții foarte reduse.

e) Variația interesului băieților și a fetelor de 13 ani față de viitorul lor profesione.

Întrebarea VIII.

PROFESIUNEA	Preferința %	
	Băieți	Fete
Doctor	4,82	0,98
Ofițer	13,09	—
Inginer	15,84	—
Comerciant	1,37	2,94
Preot	5,51	—
Învățător	6,20	20,70
Artist	0,69	10,78
Grădinar	1,37	—
Meseriași	—	5,86
Director de bancă	0,68	—
Profesori	3,43	27,60
Advocat	3,43	0,98
Gospodari	5,52	4,90
Călugăriță	—	2,94
Oficianți	—	2,94
Farmacisti	0,68	2,94
Mecanici	0,68	—

Dacă interesul fetelor a fost redus atât ca proporție cât și ca sferă față de chestiunea dela întrebarea VI și VII, el este mai accentuat ca proporție față de problema viitorului, profesiei, decât al băieților. Cea mai mare proporție de interes o prezintă fetele 27,60% pentru profesia de profesoară, față de care băieții se interesează abia în proporție de 3,43%. În al doilea rând tot proporția interesului fetelor este mai mare 20,70% față de profesia de învățător, față de care băieții se interesează numai în proporție de 6,20%. În al treilea rând urmează proporția interesului manifestat de băieți 15,84% față de inginerie, față de ce fetele nu se interesează. După aceasta urmează tot ca proporție interesul băieților față de ofițeri 13,09%. Față de artiști au mai mare atracție fetele 10,78% decât băieții 0,69%. Aproape egal în proporție este interesul fetelor 5,86% față de meseria cu al băieților 5,51% față de cariera de învățământ și 6,20% față de cariera de preot. Comerțul nici până la această vârstă nu a putut cuceri interesul celor două sexe. Curios, că la această vârstă băieții nu se interesează de meserii, decât într-o proporție foarte redusă și aceasta numai pentru o categorie mecanici. Grădinaritul este preferat numai de băieți într-o proporție destul de redusă 1,37%, după cum redusă este și proporția în

care fetele doresc medicina 0,98% pe care băieții o preferă în proporție de 4,82%. Avocatura nu ispitește nici de astădată cele două sexe, dar se menține și la fete 0,98% pe când la băieți este 3,43%. Gospodăria este dorită de ambele sexe în proporții apropiate 5,52% la băieți și 4,90% la fete. Fetele în proporție de 2,94% vor să fie încă călugărițe și tot în această proporție oficiante și farmaciste. Băieții nu doresc să fie oficanți, dar farmaciști da, în proporție de 0,68%. Director de bancă încă doresc să fie, 0,68% dintre băieți.

f) *Variația interesului băieților și a fetelor de 13 ani față de idealul lor, persoanele cu cari vor să se asemene. Întrebarea IX.*

CU CINE VOR SĂ SE ASEMENE	Preferința %	
	Băieți	Fete
Mama	8,69	27,05
Tata	17,38	1,93
Sora	—	5,79
Fratele	3,62	2,89
Conșcolari	14,57	9,66
Văr	—	1,93
Mătușa	1,45	0,96
Învățătorii profesorii	3,62	14,49
Oameni virtuoși	7,22	—
Unchiu	3,62	—
Bărbați de stat	3,62	—
Eroii neamului	14,57	9,66
Frumseți (Missuri)	—	5,79
Oameni de științe, poeți	10,13	8,68

Idealul pentru cea mai mare parte a băieților este tata 17,38%, iar al fetelor mama 27,05%. Fetele consideră pe tata ca ideal în proporție de 1,93%, iar băieții pe mama în proporție de 8,69%. Alt ideal mai mult considerat pentru băieți sunt conșcolarii buni, 14,87% iar pentru fete conșcolărițele în proporție de 9,66%. Învățătorii, respectiv profesorii, sunt ideale pentru ambele sexe, pentru fete însă în proporție mult mai mare ca pentru băieți, 14,44 fetele și 3,62% băieții. Efectelor educației școlare atribuim faptul că dintre băieți 14,57% iar dintre fete 9,66% vor să se asemene respectiv își aleg idealul dintre Eroii neamului, iar 10,13% dintre băieți și 8,68% dintre fete își aleg idealul dintre oamenii de științe și poeți. Tot aici am putea atribui și faptul că dintre băieți 7,22% urmăresc ca ideal pe oamenii virtuoși. Fetele în schimb, ca să răspundă firii lor, vor să se asemene în proporție de 5,79% cu diferite frumseți (Missuri). Bărbații de stat încă sunt considerați ca idealul pentru 3,62% dintre băieți. Restul idealurilor la ambele sexe este luat dintre ceilalți membri ai familiei, sora, frate, unchiu, mătuși dar în proporții reduse.

Modificarea legii învățământului primar și normal primar

În Monitorul Oficial Nr. 113 din 18 Mai 1932 pag. 3251 a
fost promulgată :

L E G E A

pentru

modificarea art. 202 și 213 din legea învățământului primar
și normal-primar din 26 Iulie 1924.

Art. I. — Articolele 202 și 213 din legea învățământului primar
și normal-primar din 26 Iulie 1924 se modifică precum urmează :

Art. 202 — Pe lângă fiecare școală normală va funcționa
câte o școală primară de aplicație, cu conducere pedagogică și
administrativă proprie, ca și școlile primare ordinare, având ca
și acestea circumscripție școlară deosebită și întreținerea din partea
comunei, afară de salariile corpului didactic, cari sunt plătiți
de Stat.

Școlile primare de aplicație pot fi controlate de Minister,
prin toate organele sale de control, afară de revizorii și subre-
vizorii școlari.

Profesorul de pedagogie al școlii normale este de drept
directorul școlii de aplicație și în această calitate el se bucură
de toate drepturile directorilor de școlile primare.

Profesorul de pedagogie poate fi în același timp și directorul
școlii normale.

Art. 213 — Învățătorii școlilor de aplicație se vor recruta
prin concurs, ținut la fiecare școală normală, dintre absolvenții
școlilor normale, cari vor fi funcționați în învățământ, cel puțin
3 ani efectiv și cari vor fi detașați de Minister, în caz de reușită.

Ei vor funcționa la școala de aplicație trei ani și vor primi
în acest timp, salariul lor de învățător, sporit cu 15 la sută, fără
prejudiciul drepturilor normale de înaintare și gradații.

Unul din ei sau fiecare pe rând va fi secretarul școlii de
aplicație.

La sfârșitul fiecărui an școlar, directorul școlii de aplicație poate cere Ministerului înlocuirea învățătorilor, cari nu corespund rolului lor în această școală.

După trei ani de funcționare la școala de aplicație, în baza recomandării directorului acestei școlii și în urma unei inspecții speciale făcută de inspectoratul general, ei vor fi asimilați, ca învățătorii de gradul cel mai înalt, având aceleași drepturi.

Învățătorii, cari consimt, pot rămâne la școala de aplicație și după împlinirea termenului de trei ani, dacă sunt ceruți Ministerului, de către directorul școlii, ca excepționali de capabil.

În acest caz ei vor avea pe lângă drepturile ce le conferă gradul cel mai înalt în învățământul primar și sporul de salariu care s'au bucurat până în acel moment.

Art. II. — Toate dispozițiunile din legi și regulamente contrarii legii de față se abrogă.

Această lege s'a votat de adunarea deputaților în ședința delata 12 Aprilie anul 1932 și s'a adaptat cu majoritate de *unasută douăzeci și șase* voturi, contra unu.

Vice-președinte, dr. Petre Topa (L. S. A. D.)

Secretar, Dr. Dimitriu Bonea

Această lege s'a votat de Senat în ședința din 14 Aprilie anul 1932 și s'a adoptat cu unanimitate de *optzeci și cinci* voturi.

Vice-președinte, Traian Alexandrescu (L. S. S)

Secretar, Gh. Manolescu

Promulgăm aceasta lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigilul statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București, la 16 Mai 1932.

(L. S. St.)

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri și Ministrul Instrucțiunii și al Cultelor și Artelor, N. Iorga.

Ministerul Justiției Valeriu Pop

Contribuția Aradului la expoziția internațională a copilului

Satisfăcând apelului adresat de către „Societatea profesorilor secundari de pedagogie din România”, pe care l-am publicat în Nr. 3—4 al revistei noastre, am făcut câteva experimente pentru determinarea aptitudinii la scrierea corectă (ortografică), a școlărilor noștri primari. La aceste experimente au colaborat Domniile colegi dela școlăle primare din orașul Arad (periferie) — școlăle din centru erau închise, din cauza gripei — și câțiva Domniile colegi dela școlăle rurale din județ.

Datele primite dela colaboratorii noștri, cărora le exprimăm și la acest loc mulțumirile noastre, pentru prețiosul, concurs ce l-au dat prin aceasta școlălei și pedagogiei românești, le-am transmis Societății profesorilor de pedagogie, pentru a le utiliza conform scopului pentru care au fost solicitate; dar le-am prelucrat și noi, după indicațiile primite, pentru a avea câteva indigetări informative, asupra aptitudinii la ortografia elevilor din părțile noastre. Zic „indigetări informative” deși în instrucțiunile primite se zice, că cunoașterea aptitudinii la scrierea corectă a școlărilor e foarte utilă :

a.) pentru a ști cât să le cerem și lor și învățătorilor și

b.) pentru a avea un criteriu *just și obiectiv* de apreciere a progresului elevilor și a meritului sau vinei învățătorilor. Totuși datele prezente nu pot forma criteriul despre care se vorbește la punctul b) deoarece experimentul s'a făcut asupra unui număr prea mic de școlari.

Ele au menirea — pentru noi — de a excita curiozitatea și a da îndemnuri la muncă și în direcția aceasta, iar din partea Societății profesorilor de pedagogie au fost înglobate în rezultatele obținute din întreagă țara și astfel am contribuit și noi cu modesta noastră muncă la reușita expoziției internaționale a copilului.

Tabela acesta ne arată în % greșelile făcute de toți școlarii, asupra cărora s'a făcut experimentul, la fiecare semn de punctuație. Rubrica primă arată greșelile făcute de școlarii din oraș, iar a doua a celor dela sate. De ex. de către școlarii de clasa II, băieți în etate de 8—9 ani, s'au făcut 70% greșeli de accent

Iată rezultatele noastre, socotite în %.

Sexul și vârsta			*		—		?		!		:		"		,		.		;		A Nume proprii		Z După ! ?		Auz și pronunție		Ana-liză		
	Orăș	Sat	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	O.	S.	
C l a s a II.																													
Băieți	8-9	70	76	78	67	88	73	72	61	112	67	99	66	100	100	86	78	55	24	100	100	23	25	40	25	16	6	4	2
"	9-10	53	83	94	75	82	87	87	79	123	75	97	87	100	112	88	85	104	162	92	100	34	28	62	41	15	7	15	4
Fete	8-9	57	83	82	76	85	85	57	83	100	35	98	73	104	100	84	66	45	20	95	100	14	26	39	41	9	5	7	3
"	9-10	67	86	89	55	100	85	62	80	131	85	99	86	100	100	102	100	71	125	100	100	17	50	46	60	16	9	6	7
C l a s a III.																													
Băieți	9-10	71	54	73	66	75	76	62	69	95	64	73	100	113	100	79	75	66	94	103	100	23	23	23	29	7	4	6	3
"	10-11	72	80	96	78	98	64	91	52	121	60	96	79	113	80	99	52	78	65	100	100	31	—	35	63	9	3	5	5
Fete	9-10	66	64	98	90	100	63	42	42	102	73	86	53	131	88	83	51	82	44	113	100	16	9	88	38	10	5	9	5
"	10-11	65	94	103	63	90	67	97	48	133	57	95	51	93	92	92	58	84	63	100	100	15	—	51	39	10	6	7	3
C l a s a IV.																													
Băieți	10-11	63	57	75	45	100	63	70	24	113	42	86	42	100	66	96	54	84	28	104	94	15	4	42	21	5	2	6	2
"	11-12	59	77	72	58	92	70	84	33	100	78	87	72	87	55	46	63	30	33	100	100	6	8	37	1	6	10	5	7
Fete	10-11	67	61	57	60	84	43	48	41	96	66	56	25	100	63	86	63	64	20	100	100	—	4	45	11	6	9	6	7
"	11-12	71	66	87	43	86	37	61	66	107	62	99	58	97	91	50	50	49	35	100	100	17	—	43	22	5	5	6	4

grav, 78% greșeli de apostrof, etc, de către băieții dela sate din aceeași clasă și etate s'au făcut 76% greșeli de accent grav, 67% greșeli de apostrof, etc.

În unele cazuri, de ex. la semnul citării, virgula punctată etc; procentul trece peste 100. Aceasta din cauza, că școlarii au greșit, nu numai în ce privește neîntrebuințarea punctuației respective în toate cazurile cerute de textul, care a fost dictat, ci și prin faptul că au întrebuințat-o în alte locuri, unde nu se cerea, deci greșit.

În calcularea % zecimalele au fost neglijate.

Pentru a putea obține rezultate, dacă nu definitive, cel puțin apropiate de scopul pentru care ni s'au cerut aceste date, n'avem decât, în anul școlar viitor, să continuăm experimentul asupra unui număr cât mai mare de școlari, deoarece aceasta este prima condiție pentru obținerea rezultatului menționat.

R.

Manualele didactice de curs primar ale D-lor: Marin Florescu, Ilie Jianu și Sava Bărbătescu.

(recenzie).

Într'un număr trecut din revistă, vorbeam de manualele de Aritmetică pentru cursul primar ale autorilor numiți mai sus. Aci voiu continua cercetarea mea și asupra celorlalte manuale.

Am cercetat cu multă luare aminte manualele de geografie începând cu cel de clasa II și sfârșind cu cel de clasa IV. În manualele de clasa II am găsit mai multe lucruri noi:

Pentru învățarea punctelor cardinale, proiectarea lor în desen, învățarea cunoștințelor despre clase, școală, curte, etc. într'aceste manuale, elevul este dus să cerceteze materia prin observație directă și să găsească cunoștințele noi. Așa, la proiectarea punctelor cardinale, se așează tabla mare jos, în mijlocul clasei și copiii stau lângă ea așezați cu fața la miazănoapte, iar un copil desemnează cele patru puncte cardinale la cele patru margini ale tablei și apoi tabla este plimbată de elevii pe lângă pereții clasei pentru a fi observat locul punctelor cardinale din desen etc.

La învățarea cunoștințelor despre sat, comună, se face cu elevii o cercetare a unui sat, prin mai multe excursiuni, se povestesc cele văzute; apoi se desenează.

Acest model de monografie a satului și a comunei se dă ca pildă pentru cercetarea oricărui sat ori comună.

O inovație iarăși am găsit în punerea elevilor să cetească toate planurile puse în carte, începând cu planul clasei. Cu chipul acesta s'a introdus o aplicare nouă încă din trimestrul I al clasei a II, citirea planurilor puse în carte.

La tratarea materiei despre județ s'au introdus hărțile colorate cu scopul de a arăta copiilor, prin desennul colorat, și mai bine regiunile geografice ale județului: munți, deal, văi.

Pe cât este posibil, aceste principii, sunt urmărite și în manualele din cl. III și IV. În înfățișarea diferitelor regiuni îndepărtate se fac descrieri și lecturi ușoare ca stil, pentru a fi înțelese de orice școlar, se prezintă ne-numărate vederi din acele ținuturi și, apoi, hărțile colorate completează imaginea acelor ținuturi.

Am cercetat și manualele de gramatică pentru clasele III și IV. Aici am văzut că elevii sunt conduși la fiecare lecțiune să găsească într'o conversație din mediul lor o serie de exemple, pentru a fi cercetate de ei sub conducerea întrebărilor învățătorului, la găsirea regulilor și noțiunilor gramaticale. La fiecare lecțiune am găsit două feluri de exerciții aplicative: 1. unele de a recunoaște elevii într'un text dat exemple asemănătoare cu cele ce au servit la formarea noțiunilor și 2. altele pentru a construi și asemenea exemple.

O notă originală într'aceste manuale o aduc exercițiile de compuneri, care constă în aplicarea exercițiilor de ortografie, stil, etc., asupra unor povestiri din lumea copilărească, ușoare și atractive. În fiecare povestire ori descriere, elevul se vede pe el trăind cele ce citește. Cu chipul acesta și la acest obiect arid, interesul copiilor este ținut viu pentru activitatea școlară.

În manualele de lecturi, istorie, șt. naturale și religie pentru clasele II, III și IV se găsesc lecturi ușoare, având cuvinte acomodate vârstei școlarului și cu un număr, numai atât de mare, cât se poate trata în timpul unui an. Observarea directă și unde nu-i posibilă, observarea indirectă prin povestiri scurte atât cât se poate învăța în clasă, sunt la baza lecțiilor de intuiție, șt. naturale și religie. Diferite vederi, tablouri, schițe de desenn, hărți istorice sunt folosite de fiecare manual, pentru a ajuta pe elev la învățarea materiei.

Constantin David

Cărți și reviste.

Revista de Psihologie (București, an. I No. 4—5), apreciind activitatea revistei noastre (an. II No. 1—9), după ce arată că „respectarea individualității copilului a devenit azi o lege pentru școală”, scrie:

„Școala Vremii a înțeles aceste deziderate. Învățătorii arădani au în paginile ei exprimat frumos crezul pedagogiei de astăzi. Dintre interesantele articole, menționăm:

1. **Metoda activă în învățământ, I. Nisipeanu.** Școala activă are drept țintă, dezvoltarea până la cel mai înalt grad cu puțință a spiritului personal, original, al copiilor, iar drept metodă întrebuințarea metodei socratice (slăburi de cea euristică) spre a fi spiritul elevului veșnic treaz și în continuă activitate de creație.

2. **Contribuțiuni la pedagogia românească, de T. Mariș.** Autorul pune o problemă foarte interesantă: problema interesului la copiii din jud. Arad în epoca școlară (7—20 ani). Chestionarul, într'adevăr converge înspre smulgerea interesului ce-l au copiii față de obiectele de învățământ și preocupările lor în afară de școală, problemă ce a preocupat pe mulți pedagogi, între cari Herbart și Claparède țin locul de frunte. Sistematizarea expunerii, ne face să așteptăm cu mare încredere rezultatele la cari a ajuns d. prof. T. Mariș. Atunci vom insistă mai mult.

Pe baza testelor aplicate de d. T. Mariș la studiul interesului, d. I. Mărieșcu încearcă orientarea profesională a școlărilor din com. Minișel (jud. Arad). Este o încercare prea îndrăznească în rezultate. Orientarea profesională presupune cunoașterea amănunțită a individualității psiho-fizice a elevului, față de care problema interesului e insuficientă, apoi problema cererii și ofertei, și a. În una din ședințele Soc. Psiho-chimice universitare, s'a pus problema, întrucât descoperirea aptitudinilor s'ar putea face prin trezirea interesului; problemă ce a iscat discuții, dar care a dus la un rezultat negativ. Răspunsurile date de elevii d-lui I. Mărieșcu arată o insuficiență cunoaștere a vieții sociale de către acești elevi: nu vor să fie decât ceea ce ar putea fi în acel mediu specific satului, ceea ce nu însemnează că n'ar fi apti pentru alceva de îndată ce trăesc într'un mediu mai superior.

3. **Măsurarea inteligenței elevilor dela școlăle primare din Arad de I. Cădăriu (No 7—9)** S'a aplicat scara testelor neverbale de grup, alcătuită de Institutul de Psihologie al Universității din Cluj. Autorul arată rezultatele la care s'a ajuns. Menționăm și celelalte articole ale d-lui I. Cădăriu, în deosebi polemica cu d. Iordănescu dela „Revista Școlii“ din Botoșani.

4. **Școală și viață de N. Mărgineanu.** Dl. N. Mărgineanu atacă problema „veșnic actuală“, despre valoarea educativă a materiilor de învățământ. Lupta dintre clasicism și realism, ecoul ei în organizarea școlăi românești din 1864 până în zilele noastre. Ajunge la următoarele concluziuni: 1. Studiile clasice sunt lipsite de o valoare largă educativă. 2. O atare valoare e necunoscută și celorlalte materii de învățământ. 3. Producerea disciplinei mintale trebuie lăsată pe seama factorului ereditar. Corolarele practice: 1. Școala este pregătirea pentru viață; 2. Adecvarea idealului educativ la individualitatea școlăului. Pentru aceasta se cere o pregătire psihologică și pedagogică mai serioasă a corpului didactic.

Remarcăm: „Precizări asupra aplicabilității jocurilor decrolyene la copii de cl. I primară“ de T. St. Vicol, precum și celelalte articole de cultură generală și pedagogie specială.

Revista generală a învățământului Nr. 1—2—932. pag. 93
recenzie lucrării Friedrich Wilhelm: Insemnătatea cercetărilor *eidetice* pentru educație și învățământ, din cari reproducem următoarele:

Studiul cuprinde două părți: I. partea psihologică. II partea pedagogică.

Prin dispoziție eidetică se înțelege capacitatea de a crea imagini intuitive obiective, așa, încât obiectul dela care am primit o senzație oarecare să revină în minte cu atâta putere ca și cum obiectul ar fi în față.

Aceste imagini se deosebesc de halucinații prin aceea, că producerea lor este însoțită de credința în realitatea unui obiect corespunzător. De reprezentări se deosebesc prin aceea, că sunt cu mult mai puternice. Un pictor făcea până la urmă portrete pe an și nu avea nevoie decât de o singură ședință cu modelul în față, pentru a-l schița. (puternică dispoziție eidetică).

Aceste imagini se găsesc mai ales la tineri și la persoane ușor impresionabile.

Mai mulți eidetici sunt în școala primară, decât în cea secundară: interesul real este mai favorabil formării de imagini eidetice decât cel humanist; e o particularitate accentuată între 12—14 ani.

La formarea imaginii eidetice lucrează factori externi și interni. I. Factori externi: Ochii închiși, ținuta liniștită a corpului. Influența băuturilor e diferită: băutura le împiedecă formarea imaginilor, altora dimpotrivă, le sporește claritatea și vioiciunea imaginilor.

2. În privința condițiilor interne psihice de asemeni avem variații individuale: unii au nevoie de mai mult efort și concentrare lăuntrică; alții de mai puțină.

Imaginile intuitive se găsesc în domeniul tuturor simțurilor, chiar și al celor inferioare.

E dovedit că la formarea imaginilor intuitive eidetice are loc un proces diferit de cel al percepției, este un „proces central” influențat de o reprezentare sau idee de voință.

Pe baza deosebirilor ce există între imaginile intuitive ale diferiților indivizi, s-a găsit două tipuri de constituție:

Tipul I: imagini fixe, neinfluențate de reprezentări, sau de voință, care rămân neschimbate tot timpul duratei lor. În ordine somatică: mare excitabilitate a nervilor periferici, prin excitații galvanice sau mecanice; turburări, fobii, vorbiri în somn; poziții tetanoide de aceea acest tip se numește tipul T. (tetanos).

Tipul II. imagini influențabile colorate originar: voința și reprezentarea personajelor respective în legătură cu întreaga viață sufletească.

În ordine somatică: mare excitabilitate vegetativă a simpaticului; răscoliri ale pielii; dese simptome ale ochiului; dispoziție pentru boala Basedow de aceea și el se numește tipul B.

Există și tip mijlociu. Tipurile nu trebuiesc considerate ca manifestări patologice. Capacitatea eidetică este o trăsătură în general comună tinerilor normali.

De stare patologică poate fi vorba numai atunci, când aceste imagini apar în legătură cu sentimentul realității. Eideticii sunt înzestrați cu o bună memorie intuitivă a formelor și a culorilor.

II. Partea pedagogică.

Capacitatea eidetică ajută la păstrarea imaginilor intuitive, care se aplică târziu în creațiile artistice și intelectuale. Învățământul nu trebuie să prescurteze această epocă în vederea unui prapit învățământ abstract.

Învățământul trebuie să fie activ și intuitiv, pentru ca să se poată adapta la această dispoziție a copiilor. Dispoziția eidetică are o mare importanță atât în învățământul intuitiv, științele naturale, geografie, istorie, cât și în învățământul formelor: scris-citit, limbi străine, matematici.

Concluzii: Neîncetata colaborare a pedagogului cu medicul. (Institute psihologice pentru școlari).

Probleme: Importanța studierii imaginilor intuitive din domeniul celorlalte simțuri în afară de cel a văzului.

Dacă există vreo legătură între desimea și vioiciunea imaginilor din vis și capacitatea eidetică.

Cum stau animalele superioare din punct de vedere al dispoziției eidetice?

Acestea sunt câteva din concluziile și problemele puse în lucrarea din chestiune.

Cercetări referitoare la capacitatea eidetică a copilului român, ar fi bine venite și interesante pentru învățământul românesc.

Maria Lerman

*

Revista generală a inv. Nr. 3—4 din 1932 publică în continuare studiul dlui Iosif I. Gabrea: *Statistica și politica școlară* a cărui continuare din Nr. trecut al revistei noastre, o redăm și noi:

7. Tineretul școlar pe școale: de stat și particulare, profesionale. După felul acestor școale tineretul a fost repartizat astfel:

a. În școale de stat:	2.086 032	adică	91.4%
b. „ „ particulare și			
„ „ profesionale:	175.142	„	7.7%
c. Pregătiți în familie:	22 037	„	0.9%
Total:	2.283.211	tineri.	

8. Tineretul după cetățenie și naționalitate.

Cetățeni români	3 812.023.
„ streini	5 213.
Total:	3.817.236.

Iar după naționalitate, în modul următor:

1. Români	2.913.498	adică 76.3%	din care cu școlaritate	1.651 136	fără	1.262.353	adică 43.3%
1. Ruși	269.972	7.07	„	99.114	„	170.858	63.5
3. Unguri	262.610	6.88	„	167.236	„	94.374	36
4. Germani	134.434	3.52	„	101.722	„	32.712	24.41
5. Evrei	118.620	3.09	„	99.770	„	18.850	16
6. Bulgari	91.054	2.33	„	58.130	„	32.924	36.12
7. Turci-Tăt.	36.722	0.96	„	23.278	„	13.449	37.29
8. Sârbi	9 354	0.24	„	5 097	„	4.257	45.77
9. Poloni	7.399	0.19	„	5.721	„	1 573	21.61
10. Greci	2.144	0.05	„	1.928	„	216	10.3
11. Armeni	1 637	0.04	„	1.407	„	230	16.38
12. Italieni	1.262	0.03	„	1.173	„	65	5.25
13. Francezi	351	0.009	„	270	„	81	27
15. Diversi	33.590	0.88	„	10.947	„	22.644	67.51

Au fost fără școlaritate:

Români	43 3%	din populația școlară recensată
Ruși	63 5%	" " " "
Unguri	36 %	" " " "
Germani	24 %	" " " "
Evrei	16 %	" " " "
Bulgari	36.17%	" " " "

În ordinea participării tinerilor la școlaritate, în raport cu populația școlară:

1. Evreii (16 % fără școlaritate)
2. Germanii (24 % " "
3. Ungurii (36 % " "
4. Bulgarii (36 17% " "
5. Români (43 3% " "
6. Rușii (63.5% " "

Deci în propria lor țară, Români vii deabia în al 5-lea rând în ce privește participarea la școlaritate.

Situația studenților, pe naționalități, în anul școlar 1928/29:

1. Români	24.144 studenți, adică,	0 82%
2. Ruși	253 " "	0 09%
3. Unguri	624 " "	0 24%
4. Germani	423 " "	0 32%
5. Evrei	4295 " "	3 62%
6. Bulgari	219 " "	0 24%
7. Diversi	260 " "	

Tineretul participă, prin urmare, la învățământul superior în ordinea următoare:

1. Evreii 3.62% în raport cu populația școlară respectivă din 1928
2. Români 0.82% " " " " " " " "
3. Germanii 0.32% " " " " " " " "
4. Ungurii 0.24% " " " " " " " "
5. Bulgarii 0.24% " " " " " " " "
6. Rușii 0.09% " " " " " " " "

Prin urmare Români nu participă la învățământul superior în raport cu populația școlară nici 1%, ci deabia 8,2%.

9. Școli și corp didactic.

A. Grădini de copii.

1. De stat	1865	cu 98877 copii și 1944 conducătoare.	Revin 51 copii de conș.
2. Particulare, conf.	144	" 10810 " " 208	" " 40 " " "
Total	1809	" 109.487 " " 2212	" " 50 " " "

B. Școlile primare.

1. De stat 14.760 cu 1787055 copii și 37783 învățatori. Revin 47 elevi de inv.
 2. Particulare conf. 1455 " 185470 " " 3758 " " 36 " " "

Total: 16235 " 1922533 " " 41511 " " 46 " " "

Pentru toți acești copii existau în 1928-29, 26949 săli de clasă.

Ceeace înseamnă că revin 66 copii de fiecare sală de clasă.

Cum recensemăntul din 1928 arată că în 1928-29 aveau nevoie de învățământul primar:

Copiii înscriși în școala primară, ciclul I. 1604137

" " " " " " " " " " " II. 325085

Tineri rămași fără inv. primar obligator 877447

adică în total 2806869 tineri, și

dacă socotim, că pentru fiecare grup de 40 copii trebuia un învățator, rezultă că ar fi fost necesari pentru instrucția acestor copii 70165 de învățatori. Dar în anul 1928 | 29 erau numai 41511 (inclusiv cei dela școlile particulare și conf.): ceeace însemna un deficit de 28654 învățatori pentru populația școlară din 1928-29.

Și dacă mai admitem că fiecare învățator ar avea nevoie cel puțin de o sală de clasă pentru instruirea a 40 de copii, rezultă că în 1928 | 29 ar fi trebuit 70165 săli de clasă. Cum existau numai 26949, reiese un deficit de 43216 săli de clasă.

C Școlii secundare.

Erau în 1928-29:

1. Gimnazii, licee	507	cu 136984 elevi și 5107 profesori. Revin 27 elevi de prof.
2. Șc. normale	113	" " 26524 " " 783 " " 34 " " "
3. Șc. comerciale	145	" " 27280 " " 1358 " " 20 " " "
4. Șc. profesionale	94	" " 14453 " " 14453 " " 11 " " "
5. Șc. de meserii	188	" " 16030 " " 1957 " " 8 " " "
6. Șc. de agricultură	69	" " 3498 " " 343 " " 10 " " "
7. Seminarii	16	" " 4594 " " 323 " " 14 " " "
8. Șc. industriale	117	" " 15159 " " 794 " " 17 " " "
Total - Școlile	1249	" " 244502 " " 11969 " " 20 " " "

Școlile secundare practice sunt în număr prea mic, față de cele teoretice (de conducere)

10. Efectele învățământului apreciate prin promovare.**A. Învățământul primar.**

	Stat	Particular	Șc. conf.	Total
Inscriși	1787055	6689	135478	1929222
Promovați	1065507	6120	109812	1181439
Repetenți eliminați	721548	569	25666	747783
Repetenți etc.	4038%	851%	1895%	3871%.

B. Învățământul secundar.

	Stat	Particular	Șc. conf.	Total
Inscriși	176849	15348	29054	221251
Promovați	134054	7589	23241	164884
Repetenți, eliminați	42285	7759	5813	56367
Repetenți etc.	24 2%	58 56%	20%	25.48%.

Rezultat:

1. În școala primară au fost: eliminați, repetenți 747.783 adică 38 71,0%⁰

2 " " secundară " " " " " " 56.367 " 25.48%⁰

În total eliminați și repetenți 804 150 adică 32.12%.

Dacă la acești 804.150 tineri repetenți eliminați, adăugăm pe cei 877.447 rămași fără nici-o școlaritate, rezultă că în anul 1928-29, 1 681 597 de tineri au rămas fără școlaritate obligatorie sau au avut una, pe care au declarat-o nemulțumitoare înșiși profesorii chemați să poarte grijă de ea; ceea ce înseamnă: o imensă risipă de capital uman, în vârsta tinereții, (5-18 ani), care este cea mai prielnică educației și învățământului.

Singure cifrele sunt mult grăitoare și dovedesc netemeinicia multor temeri trecute în opinia publică română, totuși recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri să consulte studiul D-lui Gabrea. A apărut în afară de Revista generală a învățământului și în Buletinul oficial al Ministerului Instrucțiunii Cultelor și Artelor.

Toată răspunderea, pentru o politică școlară neconformă cu realitățile și cu aspirațiile neamului revine corpului didactic, spune autorul, apoi concludde:

În fața acestei răspunderi din rândurile lui credem că trebuie să se producă eforturi susținute, în două direcții:

1. Solidarizarea entuziastă a tuturor oamenilor de școală, în jurul cui va înțelege să elibereze problemele de educație și învățământ de tirania nedreaptă a economicului și să le pună înaintea oricăror alte probleme în viața Statului.

2. Stăruința, cu aceeași solidaritate entuziastă și prevăzătoare înțelegere a desfășurării evenimentelor, în elaborarea unui *plan de durată pentru educație și învățământ*; un plan, a cărui realizare să fie ferită de prea dese zăgăzuri de politică mărunță și asigurată, eventual, printr'un sfat sau consiliu Național de Educație și Învățământ.

Școala și orientarea profesională. Th. Löwenstein Școala fiind principalul factor de educație, trebuie să-și ia însărcinarea de a pune pe fiecare individ în acel loc din societate, unde ar putea fi mai folositor, atât pentru el, cât și pentru semenii săi. Pedagogii moderni, dându-și seama de importanța aptitudinilor individuale, cer cunoașterea individualității, pe baza căreia se sprijină orientarea profesională. Crecând lucrările celor ce s'au ocupat cu această problemă, dl Th. Löwenstein ne expune în lucrarea d-sale, eforturile ce se fac pentru rezolvirea problemei, accentuând asupra rolului școlii în această chestie.

1. Problema orientării profesionale, importantă din punctele de vedere: social economic, individual psihologic și etic-pedagogic, se impune cu mai multă tărie astăzi în vremuri de criză, căci prin orientarea profesională se va ajunge, sperăm, la bunăstarea psihică și materială a umanității. Școala trebuie să conducă orientarea profesională, pentru că numai educatorii, prin observări continue, pot să cunoască individualitatea fiecărui școlar.

2. Ca toate ideile mari, orientarea profesională își are un istoric al ei. Autorul lucrării citate ne arată sistemul de orientare profesională, expus în „Republica“ lui Platon. Comenius, în „Didactica Magna“, cere deasemenea, ca în universități să se primească numai floarea omenirii, care să se dea cu totul studului destinat, oăci numai așa va progresa omenirea. Goethe, reprezentantul individualismului, își exprimă în unele lucrări, ideile referitoare la problema ce ne preocupă. În evoluția tendinței spre orientarea profesională se relevă contribuția lui Georg Kers. hensteiner.

Rezultată din necesitățile vieții economice, sociale și ale tehnicii moderne, care au determinat și experiențele lui Taylor, problema și-a câștigat aderenți la toate popoarele din Apusul Europei, și în America, mai cu seamă în St. Unite. Abia în ultimii ani s'au întreprins cercetări pe acest tărâm, de către: „Institutul de pedagogie experimentală“ din Cluj, și „Inst. Pedagogic român“, din București.

„Scopul orientării profesionale este — spune dl prof. universitar Antonescu — să evite risipa de forțe ale fineretului și de a da fiecăruia, puterea să se îndrepte spre locul cel mai potrivit cu aptitudinile proprii și cu cerințele sociale“.

3. Orientarea profesională este după Claparède, alegerea unei profesii pentru un individ, — spre deosebire de selecțiunea profesională, care constă în alegerea individului pentru o profesiune. Lucrarea orientatorului profesional nu este așa de ușoară. El trebuie să țină seama de *dorința* examenatului, apoi să-i constate *aptitudinile* primordiale. În cazul că dispozițiile constatate corespund dorinței candidatului, orientatorul îl îndrumază spre profesiunea optată. Dacă, aptitudinile nu corespund dorinței, orientatorul face *selecția negativă*, arătând candidatului pentru cari grupuri de profesii nu este apt, și în același timp, pentru cari este potrivit, ținând seama de considerentele economico-politice, apoi îl întreabă, din grupul acesta, ce profesiune ar dori. Pe baza răspunsului îi dă îndrumarea pozitivă și definitivă, nerămânându-i candidatului decât să fie plasat în profesiunea pentru care e capabil. Deci orientatorul profesional este un mijlocitor între candidat și profesiune.

Drept mijloace orientatorul are la îndemână diferite chestionare, întocmite spre acest scop, de unii psihologi, precum și metodele obișnuite pentru studiul individualității, pe care trebuie să le cunoască.

5. Mijlocitoarea cea mai ideală între candidat și profesiune, după dl Löwenstein, este Școala, care poate — prin organele sale — să observe desfășurarea vieții subiectului a individului școlar. Ținând seama că elevii cunosc un număr restrâns de profesii, în școală ar trebui să li se dea cunoștințe în această direcție, pregătindu-i astfel, pentru viață. Acestea se pot da cu ocazia excursiilor și vizitelor la diferite fabrici și ateliere, apoi prin filme de cinematograf și prin lectură, ca să înțeleagă că activitatea omenască e foarte variată și interesantă.

Autorul pune în evidență, în această lucrare a sa, o problemă de actualitate: orientarea profesională, pe care va trebui s'o rezolve Școala, care ocupându-se de ea, va face un mare serviciu poporului unci țări, punându-l pe fiecare, la locul ce i se cuvine în mașinăria societății omenesti.

Toma

INFORMAȚIUNI.

□ La institutul de surdo-muți din Focșani se primesc elevi (băeți) surdo-muți dela 7—12 ani.

Actele: de naștere, vaccin, cert. de sănătate și de avere se pot înalta deja însoțite de o cerere timbrată pe adresa: Institutul de surdo-muți „Principesa Elisabeta“ Focșani.

Examenul de capacitate la școlile normale. La 5 Iunie a început examenul de capacitate la școlile normale din întreaga țară. În orașul Arad funcționează câte o comisiune pentru fiecare școală normlă.

S'a dat următoarele lucrări scrise:

1. Subiectele pentru L. română au fost :

1. Scriitorii noștri, cari au cunoscut și au redat mai bine firea țării în opera lor. Exemplificări.

2. Cronicarii moldoveni și rolul lor în pregătirea sufletească pentru realizarea Unirii. Exemplificări.

3. Valoarea pedagogică a desenului în perioada școlărității primare.

2. Problemele pentru Matematici au fost :

1. O bucată cilindrică de argint are raza bazei 5 cm. și înălțimea 30 cm. Câte monete metalice se pot face din acel argint, dacă o monedă cântărește 25 gr., are titlul 0,9, iar densitatea argintului e 10,5.

2. Un trapez isoscel are unghiurile adiacente bazei mari de câte 45° suprafața de 3552m^2 și înălțimea de 24 m. Să se afle volumul corpului rezultat din rotația acestui trapez în jurul bazei mari.

Inscrierile la Școala de industrie casnică de stat din Arad se pot face începând dela 15 Iunie a. c.

Informațiuni mai ample se pot lua dela Direcțiunea școlăii, strada Eminescu Nr. 34.

Expoziția de fine de an se poate vizita cu începere dela 18 Iunie, în localurile școlăii.

Suntem informați că Adunarea învățătorilor din județul Arad dela 21 Maiu a. c. cu vre-o 60—70 de învățători prezenți ar fi luat o hotărâre să aleagă un Comitet de redacție de vre-o 15—20 persoane pentru Revista „Școala Vremii”. Suntem datori cu următoarele explicațiuni cetățitorilor.

Revista „Școala Vremii” a apărut dela început sub conducerea unui Comitet restrâns. Anul acesta, după stăruința Subrevizoratului, comitetul județean l-a dat un ajutor însemnat, care ajutor l-a asigurat apariția. Comitetul actual ar primi bucuros „elemente active”, dintre învățători, în comitetul de redacție, dar pretinde ca aceste „elemente” să fie expresiunea majorității învățătorimii arădane, nu expresiunea unui grup atât de mic.

„Școala Vremii” va continua deci să apară mai departe, tot sub conducerea actualului comitet până la căpătarea unui vot al majorității învățătorimii arădane.

COMUNICĂRI OFICIALE.

Comitetul școlar județean al județului Arad ne roagă să publicăm următorul Comunicat:

„Având în vedere că personalul de îndrumare și control al școlilor primare din județul Arad a fost redus în ultimul timp dela opt subrevizori la unul singur; având în vedere lipsa mijloacelor de transport și pentru acești

slogur organ; având în vedere și nevoile Comitetului de a putea răspunde cu promptitudine numeroaselor cereri ale comitetelor școlare rurale de cercetări și anchete, etc., Comitetul, în ședința dela 15 Februarie a. c., a hotărât cumpărarea unui automobil pentru Subrevizoratul școlar.

Casa Școalelor cu rezoluția Domnului Prim Ministru a aprobat această hotărâre cu ordinul No. 9839/932. Președintele Comitetului a cumpărat un automobil Ford și l-a pus la dispoziție Subrevizoratului pe ziua de 1 Maiu a. c.

* * *

Ministerul instrucțiunii Cultelor și Artelor. Direcțiunea înv. Primar No. 698/31 1932, De Subrevizor, Vă facem cunoscut că în vederea împărțirii premiilor elevilor merițiși la studii și dexterități, Ministerul recomandă cumpărarea medaliilor editate de către Librăria Socec et Comp. București, cari au fost aprobate de către Cassa M. S. Regelui și Ministerul Instrucțiunii. În acest sens veți înștiința direcțiunile școlilor primare de județul Dv. Consilier Dir. Gen. ss. P. Ghițescu. Șeful Serviciului ss. F. Teodorescu.

* * *

Ministerul Instrucțiunii Publice. Administrația Casei Școalelor cere tuturor școlilor primare cari au primit unelte pentru lucru manual dela Minister să comunice neîntârziat o copie după inventarul acelor unelte Subrevizoratului școlar, arătând de unde au fost primite și cum se folosesc acele unelte. Invită școlile cari nu le-au folosit să le deponă neîntârziat Subrevizoratului, pentru a fi predate atelierilor de lucru manual ce se vor înființa.

* * *

Min. Instr. Dir. Inv. Primar, No. 61961/1932, Fiind indispensabilă organizarea bugetei pentru distrugerea cărăbușilor cari după cum se anunță din partea Ministerului Agriculturii în Maiu și Iunie vor face invaziuni puternice în unele părți ale Țării și cari sunt vătămători culturilor, nu numai sub formă de gândac dar mai ales sub formă de viermi albi; Ministerul pune în vedere învățătorilor ca împreună cu elevii să dea tot concursul la stărpirea gândacilor care se poate face cu multă ușurință dimineața când amărțiți de recoarea nopții stau agățați de ramurile arborilor și prin scuturare cad ușor.

* * *

Serviciul local de înv. Timișoara, No. 6406 din 28 Aprilie 1932. Comunică în copie Ord. Min. Instr. Publice al cultelor și artelor Dir. În Particular No. 52578 din Aprilie 1932, prin care se stabilesc următoarele taxe de examen pentru elevii de curs primar, preparați în particular:

Lei 750 pentru orașul București.

Lei 600 pentru orașele reședințe de județ.

Lei 450 celelalte orase.

Lei 375 comunele rurale.

Aceste taxe, pot fi reduse, după cazuri, conform Art. 71 și 145 din regulamentul învățământului particular.

* * *

Ministerul Instrucțiunii publice al Cultelor și Artelor No 57491 din 25 Aprilie 1932, Ministerul Lucrărilor Publice urmează să execute lucrările de plantare a pomilor în fiecare județ prin îngrijirea Prefecturii respective, având în vedere că plantarea drumurilor constituie o podoabă a acestora, iar locuitorilor le va fi de folos, fiind pomii din cei necesari industriei casnice (duzi) tei, salcâmi etc. Învățătorii de la școlile rurale să dea tot concursul ce li se va cere și să contribuie la complectarea acestor plantații.

Ministerul Instrucțiunii Publice al Cultelor și Artelor No 57722 din 25 Aprilie 1932. Se recomandă a se da tot concursul Asociației Doamnelor Române "Natura" de sub înaltul patronaj al Majestății Sale Regina Maria la organizarea unei excursii aprobate de Ministerul de Interne cu No. 14204 din Octombrie 1932 în scopul de a încuraja industria casnică.

Min. Instr. Dir. Inv. Primar No. 65,908/1932, Colectarea și cultura plantelor medicinale și industriale cu ajutorul școlărilor și adulților în vederea sporirii veniturilor proprii pentru întreținerea școlii pe deoparte, iar pe de altă parte pentru a îndruma populațiunea locală la indeletniciri rentabile, vor trebui socotite lucrări laudabile ale școlii rurale și ale învățătorilor.

Solul României este binecuvântat cu una din cele mai bogate flore izraelice, care se irosește în zadar în vreme ce Jugoslavia exportă anual plante medicinale de peste 500 000 000.— Lei

Fiindcă suntem în plin sezon se recomandă corpului învățătoresc, să se ocupe cu recoltarea plantelor medicinale și să intre în tratative directe sau prin Subprefectura cu farmaciile apropiate ori cu depozitele farmaceutice din centrele mari. Comisiile de învățătorii locali pot fi de sprijin în organizația de desfacere. Învățătorii pot organiza excursiile de la cl. III VII în două zile pe săptămână pentru a face în comun recoltarea și prepararea plantelor medicinale din sezon, aceasta se va nota în registrele școlare și în registrul special de colectarea plantelor medicinale cu cantitățile recoltate.

Vânzarea se va consemna într'un proces-verbal al Comitetului școlar, din veniturile realizate 50% se împarte culegătorilor și 50% rămâne Comitetului școlar. Învățătorii se vor aplica acestor indeletniciri vor fi semnalati Ministerului prin rapoarte școlare pentru a fi notați la statele personale în vederea gradăției de Merit Cultural. Partea tehnică a chestiunii, recomandăm informațiunile din următoarele publicații:

I. Roventă. Plante medicinale, Editura Casa Școlărilor.

N. Săulescu, Primul congres al cultivatorilor de plante medicinale (publicat de Ministerul Agriculturii).

În editura cartea Românească se găsesc:

I. Prodan: Plante medicinale Lei 80.—

Nicolescu: Plante medicinale Lei 50.—

Pater: Cultura plantelor medicinale Lei 40.—

Dăscălescu: Cultura și întrebuințarea plantelor medicinale, industriale L. 1.—

Dumitriu: Comercializarea plantelor medicinale Lei 750.—

Volanski: Burueni de leac Lei 5.—